

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204697
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2717204697.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačaja, v právnej veci žalobcu: D. J., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu H., E. XXXX/XX, právne zastúpený advokátom: JUDr. Ján Pekar, adresa sídla Skalica, Potočná 191/39, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, adresa sídla Bratislava, Pribinova 25, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, adresa sídla Bratislava, Kubániho 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplataenie primeraného zadost'učinenia a určenie neplatnosti dohody o poskytovaní služieb a určenie že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 5Csp/156/2017-132 z 28. júla 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. a III. p o t v r d z u j e a vo výroku II. mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom primeraného finančného zadost'učinenia sumu 500 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a v ostatnej časti žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 68,12% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.212,38 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom primeraného finančného zadost'učinenia sumu 1.212,38 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), určil, že Dohoda o poskytovaní služieb uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom dňa 16.10.2014 je neplatná (výrok III.) a zamietol žalobu v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500085211 zo dňa 16.10.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov (výrok IV.).

1.2.1.1 V konaní mal za dokázané, že žalobca žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500085211 zo dňa 14.10.2014 žiadal od žalovaného poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, v žiadosti boli uvedené predtlačené údaje (bod 5. Zmluvy): mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 47,43 eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) vo výške 2.142,06 eur, predpokladaná RPMN 26,17%, ročná úroková sadzba 18,08%, priemerná RPMN 44,06%. Ďalej zmluva obsahovala údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. Zmluvy), ktoré boli rukou dopísané odlišným písmom ako v bode 5. Zmluvy, ktoré sa zhodovali s údajmi uvedenými v žiadosti (bod 5. Zmluvy) okrem hodnoty RPMN, ktorá bola uvedená vo výške 25,37% a nie 26,17% ako bolo uvedené v žiadosti žalobcu. Podľa bodu 7. tejto zmluvy, dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a ktoré neboli podpísané žalovanou.

1.2.1.2 Podľa čl. 13, bod 13.2. prvá veta Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, v prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere je veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy dlžníka, spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o revolvingovom úvere podaním žaloby na príslušnom súde a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní.

1.2.1.3 Podľa čl. 14, bod 14.1. bod 14.2. Zmluvných dojednaní Zmlúv o revolvingovom úvere, služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, napr. pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Jednotlivé služby sú poskytované dlžníkovi na základe ním prejavenej vôle s tým, že ich poskytovanie je odplatné. Výška odplaty sa riadi Sadzobníkom poplatkov.

1.2.2.1 Žalobca dňa 14.10.2014 podpísal aj Dohodu o poskytovaní služieb.

1.2.2.2 Podľa bodu 7.1. Dohody, zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá je uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

1.2.2.3 Podľa bodu 1. Dohody, dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo ale nie povinnosť využívať služby, rovnako tak zrušiť služby alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, týmto nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu.

1.2.2.4 V dohode sú vymenované poskytované služby: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zasielanie kópie dokumentov, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie.

1.2.3 Dňa 16.10.2014 žalovaný oznámil žalobcovi, že mu schválil poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov a s výškou mesačnej splátky úveru vo výške 47,43eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1.12.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.5.2018, RPMN 25,37%, priemerná hodnota RPMN 44,06%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1.451,52 eur, ročná úroková sadzba úveru 18,08% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%.

1.2.4 Žalovaný uhradil na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXXX dňa 15.10.2014 sumu 1.350 eur.

1.2.5 Žalobca uhradil na účet žalovaného H dňa 24.3.2016 sumu 11,04 eur, ako platbu pohľadávky č. 8500085211 (zhodné ako číslo Zmluvy o úvere).

1.2.6 Žalobca uhradil na účet žalovaného H dňa 15.11.2016 sumu 20,69 eur, ako platbu pohľadávky č. 8500085211 (zhodné ako číslo Zmluvy o úvere).

1.2.7 Zamestnávateľ žalobcu (BILLA, s.r.o.) zrazil zo mzdy žalobcu v prospech pohľadávky č. 8500085211 (zhodné ako číslo Zmluvy o úvere), za mesiac 12. roku 2014 sumu 81,99 eur, za mesiac 1. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 2. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 3. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 4. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 5. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 6. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 7. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 8. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 9. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 10. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 11. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 12. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 1. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 2. roku 2016 sumu 70,95 eur, za mesiac 3. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 4. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 5. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 6. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 7. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 8. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 9. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 10. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 11. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 12. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 1. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac

2. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 3. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 4. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 5. roku 2017 sumu 81,99 eur a za mesiac 6. roku 2017 sumu 81,99 eur.

1.2.8 Spoločnosť Creditexpress zaslala žalobcovi osem správ v mene žalovaného ohľadne vymáhania pohľadávky s tým, že žalobcu vyzýva, aby ich kontaktoval v záujme riešenia záväzku žalobcu.

1.2.9 Žalobca skutkovo tvrdil, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere, chcel si požičať 1.500 eur. Zmluvu uzatváral doma za prítomnosti zástupkyne žalovaného. Zástupkyňa žalovaného mu vysvetlila, že prvá splátka mu bude strhnutá vo výške 150 eur a že na úver preplatí asi maximálne o 100 eur. Zmluvu nečítal pred podpisom, zástupkyňa žalovaného mu pred podpisom zmluvy len ukazovala údaje z tejto zmluvy. S úrokom nebol oboznámený zástupkyňa žalovaného mu len uviedla, že zaplatí o 100 eur viac. Nebol informovaný, aká čiastka z jednotlivých splátok bude pripadať na istinu na úroky a na poplatky. Inú zmluvu nepodpísal. Inú dohodu taktiež nepodpisoval a neboli mu ponúkané v súvislosti s touto zmluvou ani žiadne iné služby. Podpis na dohode o poskytovaní služieb je jeho. Nevie ako podpísal túto dohodu, zástupkyňa žalovaného mu pri podpisovaní zmluvy len ukazovala miesto na listinách, ktoré má podpísať. Nevedel o tom, že podpisuje aj dohodu o poskytovaní služieb. V súvislosti so zmluvou o úvere mu neboli poskytnuté zo strany žalovaného žiadne služby. Nebol ani oboznámený, že by mal platiť žalovanému za nejaké poskytované služby. Nevedel o tom, že tento úver bude vymáhať nejaká vymáhačská spoločnosť. Splátky úveru nechal strhávať zo mzdy formou zrážok a v súvislosti s tým podpísal dohodu o zrážkach zo mzdy. Predpokladal pri podpise dohody o zrážkach zo mzdy, že zo mzdy mu budú strhnuté finančné prostriedky tak ako bol informovaný asi v sume 1.600 - 1.700 eur, viac nie. Poskytnuté finančné prostriedky z úveru mu boli poukázané na účet v sume 1.350 eur, iná čiastka mu nebola zo strany žalovaného uhradená. Úver splácal zrážkami zo mzdy, a to jeho zamestnávateľa Billa, s.r.o. Zrážali mu v období od decembra 2014 do júna 2017 po 81,99 eur, a to okrem mesiaca február 2016, keď mu bola zrazená suma len 70,95 eur. Myslí, že mu strhli zrážku zo mzdy aj za jún 2017 v sume 81,99 eur. Okrem zrážok zo mzdy žalovanému hradil ešte 2 splátky a to formou prevodu z jeho účtu a to dňa 24.3.2016 sumu 21,04 eur dňa 15.11.2016 sumu 29,69 eur. V období 2014 - 2017 žiadne ďalšie exekúcie, resp. zrážky zo mzdy nemal.

1.2.10 Žalovaný namietal neexistenciu právneho dôvodu na vyhovieť určovacej žalobe v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. dôvodiac, že zmluva obsahuje termín konečnej splatnosti úveru - deň poslednej splátky úveru a tiež aj dobu trvania zmluvy - doba neurčitá, že úver bol poskytnutý vo výške 1.500 eur podľa zmluvy, čo môže byť odlišné od vyplatenia úverových finančných prostriedkov, nakoľko poskytnutie finančných prostriedkov môže byť aj započítanie ako forma splnenia záväzku, že neprečítanie si zmluvných dokumentov nemôže požívať právnu ochranu, že voči Dohode o poskytovaní služieb žalobca takmer tri roky nič nenamietal a netvrdil, že by o dané služby nemal záujem, že dohoda obsahovala možnosť výpovede, pričom žalobca ju nevyužil, že žalovaný dôkazmi nepreukázal nárok na primerané finančné zadostučinenie a z týchto dôvodov žalobu žiadal zamietnuť ako nedôvodnú a priznať mu plnú náhradu trov konania. Zároveň počas konania vzniesol námietku premlčania úhrad, realizovaných pred 1.8.2016 s tým, že podľa jeho evidencie žalobca doteraz uhradil žalovanému sumu 2.551,34 eur.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok žalobcu na rozhodnutie súdu o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) C.s.p., nárok spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá podľa § 3 ods. 3, § 3 ods. 5, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 písm. d) ZoOS2007 (zákon. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), nárok osoby na úkor ktorej bolo získané bezdôvodné obohatenie na jeho vydanie podľa § 451 ods. 1 a ods. 2, § 454, § 455 ods. 1 ods. 2, § 456, § 458 ods. 1, 2 a ods. 3, § 459, § 52 ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1 a ods. 3, § 53 ods. 4 písm. a), h) a k), § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a ods. 2, § 100 ods. 1 a ods. 2, § 101, § 102, § 103, § 107 ods. 1 a ods. 2 O.z. (zákon číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších prepisov), podľa článku 3 ods. 1, článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, článok 3 b. 1 smernice číslo 13/1993 Rady EHS, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j), § 9 ods. 9, § 11 ods. 1 a ods. 2 ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy) a napokon podľa § 150 ods. 1 a ods. 2 a § 151 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), a dospel k záveru, že nárok žalobcu na vydanie mu bezdôvodného obohatenia sa voči žalovanému plnením bez právneho dôvodu vo výške 1.212,38 eur,

ďalej na zaplatenie mu primeraného finančného zadostiučinenia vo výške 1.212,38 eur, ako aj nárok na určenie neplatnosti dohody o poskytovaní služieb sú dôvodné a preto je potrebné žalobe v tejto časti vyhovieť, čo však neplatilo pre nárok žalobcu na určenie, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500085211 zo 16.10.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými je bezúročná a bez poplatkov, v ktorej časti vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú/ nadbytočnú s tým, že v tejto časti je potrebné ju zamietnuť.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že v prvom rade bolo potrebné vysporiadať sa s námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Žalobca podal žalobu dňa 17.8.2017, čo znamená, že súd skúmal, či sú splnené podmienky premlčania úhrad z uzavretej zmluvy realizovaných pred dňom 17.8.2014, nakoľko v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na úhrady žalobcu vzťahuje objektívna trojročná premlčacia doba. Žalobca uplatnil celkovú pohľadávku bezdôvodného obohatenia v sume 1.212,38 eur. Z dôkazov vyplýva, že žalobca realizoval platby žalovanému od decembra 2014 zrážkami zo mzdy, preto pokiaľ žalobou zo dňa 17.8.2017 uplatnil ich vrátenie, svoju pohľadávku na súde uplatnil v čase plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 O.Z., žalobca sa dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil dňom splnomocnenia na zastupovanie pre právneho zástupcu dňa 6.6.2017. Je to z dôvodu, že sa jedná o právne posúdenie zmluvných vzťahov, na ktoré žalobca nemá potrebné právnické vzdelanie. Bolo to preto v čase plynutia objektívnej premlčacej doby a v čase keď sa o svojom nároku dozvedel, objektívna premlčacia lehota neuplynula. Žalovaný v konaní neprodukoval žiadny dôkaz o tom, že by sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení po uplynutí premlčacej doby. V dobe plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby plynúcej od 17.8.2015 do 17.8.2017 (podanie žaloby) žalobca uhradil na splátkach žalovanému sumu 1.792,74 eur a to zrážkami zo mzdy od zamestnávateľa mesačne od ôsmeho mesiaca 2015 do mája 2017 (za mesiac 8. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 9. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 10. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 11. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 12. roku 2015 sumu 81,99 eur, za mesiac 1. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 2. roku 2016 sumu 70,95 eur, za mesiac 3. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 4. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 5. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 6. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 7. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 8. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 9. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 10. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 11. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 12. roku 2016 sumu 81,99 eur, za mesiac 1. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 2. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 3. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 4. roku 2017 sumu 81,99 eur, za mesiac 5. roku 2017 sumu 81,99 eur (č.l. 103 - 117). Keďže žalobca uplatňuje pohľadávku v sume 1.212,38 eur, jeho pohľadávka je uplatnená aj počas plynutia subjektívnej premlčacej lehoty.

1.5.1 Ďalej sa súd zaoberal tým, či medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Žalovaný v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Spotrebiteľský úver mu bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade boli všetky uzatvorené zmluvy formulárovými spotrebiteľskými zmluvami. Text zmluvy (zmluva o revolvingovom úvere, dohody o poskytovaní služby aj dohody o zrážkach zo mzdy) boli vopred pripravené, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do ich obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

1.5.2 Podľa obsahu zmluvy o revolvingovom úvere ako aj z okolností za akých bol žalobcovi úver poskytnutý, súd dospel k záveru, že žalobcovi bol poskytnutý klasický úver (teda nie revolvingový úver ako je označený v zmluve). K uvedenému súd dospel na základe skutočnosti, že úver bol žalobcovi poskytnutý jednorazovo v konkrétnej sume, ktorá mu bola zaslaná na jeho účet v banke. Pre revolvingový úver je typické, že dlžníkovi je poskytnutý určitý úverový rámec, v rámci ktorého môže dlžník čerpať peňažné prostriedky (ale aj nemusí) a to až do výšky dohodnutého úverového rámca. Veriteľ tento úver vždy dopĺňa do dohodnutej výšky a úverový vzťah tak môže fungovať po dobu neurčitú, pričom najčastejším spôsobom poskytovania revolvingu je prostredníctvom kreditných kariet. V danom prípade k dopĺňovaniu vyčerpanej sumy nedošlo. Pri revolvingovom úvere nie je dobre možné počas čerpania určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V danom prípade bol však žalobcovi poskytnutý úver jednorazovo a v konkrétnej výške a to pripísaním na jeho účet, ktorý bol uvedený v zmluve o úvere.

1.5.3 Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o revolvingovom úvere číslo 8500085211 zo dňa 16.10.2014, je potrebné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

1.5.4 Táto zmluva bola uzatváraná na základe žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru a to zo dňa 14.10.2014. Žalobca adresoval žalovanému podpísanú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru s vopred napísanými údajmi a na základe tejto žiadosti malo prísť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere (o spotrebiteľskom úvere). Po preskúmaní žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru súd zistil, že žiadosť bola podpísaná žalobcom, pričom žiadosť obsahovala predtlačené údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Žalobca žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru žiadal úver v konkrétnej výške. V žiadosti boli okrem iného ďalej uvedené údaje o počte splátok, mesačnej splátky, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť. V žiadosti bola tiež uvedená predpokladaná RPMN a to vo výške 26,17%.

1.5.5 Následne žalovaný dňa 16.10.2014 oznámil žalobcovi prostredníctvom listu - Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom schválení úveru, pričom oznámenie obsahuje pozmenený údaj RPMN, ktorý je uvedený pri zmluve o revolvingovom úvere číslo 8500085211 vo výške 25,37%, čo je údaj odlišný od údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru.

1.5.6 Súd dospel k záveru, že žalovaný v danom prípade nepreukázal platné uzatvorenie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere v časti týkajúcej sa RPMN s poukazom na ustanovenia § 41 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z predložených dokumentov - dôkazov súdu vyplýva tento postup uzavretia zmlúv: Žalobca adresoval žalovanému žiadosť o poskytnutie úveru, pričom táto žiadosť bola podpísaná najskôr zo strany žalobcu. Žiadosť obsahovala údaje o požadovanom úvere, okrem iného aj predpokladanú RPMN. Žalovaný mal na uzatvorenie tejto zmluvy tento návrh žalobcu v plnom rozsahu akceptovať a zmluvu/žiadosť podpísať dňa 16.10.2014 (zmluva nebola podpisovaná stranami v jeden deň), pričom žalovaný do formulárovej zmluvy/žiadosti v časti údaje o schválenom revolvingovom úvere doplnil údaje a uviedol inú RPMN, teda pozmenil podstatnú náležitosť uzatvárajúcej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle 9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z. Prijatie návrhu žalovaným pri uvedenej zmluve, pri ktorom žalovaný zmenil výšku RPMN, bez preukázania, že táto bola vopred dojednaná so žalobcom ako spotrebiteľom, je podľa názoru súdu nutné považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Prijatie (akceptácia) nového návrhu zo strany žalobcu však žalovaný nepreukázal a teda nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o úvere v časti RPMN. Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemožno považovať za zmluvu o úvere, nakoľko táto listina nie je podpísaná žalobcom. Súd dospel k názoru, že zmluva o úvere nebola uzavretá platne v časti RPMN. Vzhľadom na uvedené, absencia náležitosti - údaje RPMN v zmluve o úvere má za následok, že predmetný úver je bezúčinný a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) v súvislosti s § 11 ods. 1 písm. a) Zák. č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na to mal žalovaný nárok iba na zaplatenie istiny z revolvingového úveru číslo 8500085211 zo dňa 16.10.2014, a žalovanému nepatrili úroky a poplatky z tohto úverového vzťahu, vrátane poplatku za poskytnutie úveru v sume 150 eur.

1.6.1 Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva vyhodnocoval medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a dbal na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musel zväžiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávanie žalovaného (veriteľa) nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako

neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

1.6.2 Ide tu o právo žalobcu vyplývajúce zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobca ako spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňoval a teda súd prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Záonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

1.6.3 Keďže sa žalobca domáhal popri vydaní bezdôvodného obohatenia aj určenia že predmetná zmluva o úvere je dohodnutá bez úrokov a bez poplatkov, a súd zároveň rozhoduje aj o finančnom plnení z tejto zmluvy, súd zamietol žalobu v časti o určenie že predmetná zmluva o úvere je dohodnutá bez úrokov a poplatkov, nakoľko takéto rozhodnutie je nadbytočné. Takéto určenie týkajúce sa zmluvy súd vyhodnotil v rámci rozhodovania o nárokoch žalobcu na finančné plnenie (naliehavý právny záujem).

1.7 Súd preskúmal Dohodu o poskytovaní služieb zo dňa 16.10.2014, ktorú žalobca uzatvoril zároveň so Zmluvou o úvere z toho istého dňa. Obsahom zmluvy je poskytovanie služieb zo strany žalovaného pre žalobcu, a to informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zasielanie kópie dokumentov, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie. Odmena za poskytované služby bola dohodnutá v zmluve celkovo na sumu 34,56 eur mesačne, ktorá mala byť uhrádzaná spolu so splátkou istiny a úrokov úveru v 42 splátkach. Táto zmluva sa viaže na zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dna 16.10.2014. Podľa názoru súdu predmetom tejto dohody sú služby, ktoré pre žalobcu - dlžníka vôbec nie sú potrebné v súvislosti so zmluvným vzťahom vzniknutým na základe zmluvy o úvere. Tieto služby obsahujú činnosti veriteľa ktoré sú samozrejmosťou v súvislosti s jeho činnosťou poskytovania úverov. Tieto činnosti nie sú pre dlžníka potrebné každý mesiac, ak nie vôbec. Úplne nepotrebné sú služby: informácia o zostávajúcich záväzkoch, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, keď túto činnosť robí veriteľ ako poskytovateľ úverov. Odklad splatnosti splátok, vyhotovenie a zasielanie kópie dokumentov, zmena zmluvy na podnet klienta, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie sú činnosti, ktoré dlžník môže potrebovať v mimoriadnych prípadoch, a nie každý mesiac a za poplatok 34,56 eur mesačne. Preto poplatok za tieto služby v sume 34,56 eur mesačne je neadekvátny takýmto „poskytovaným službám“ a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalovaného. Takýto poplatok je fakticky len snahou žalovaného - veriteľa o umelé a skryté navýšenie odmeny - úroku za poskytnutý úver. Preto Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 16.10.2014 je v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je preto neplatná. Žalovaný v konaní dôkazmi nepreukázal, že by sa jednalo o dohodu individuálne dojednanú so žalobcom ako dlžníkom, žalobca uviedol, že ani nevedel, že takúto dohodu podpísal. Preto súd vyslovil, že Dohoda o poskytovaní služieb uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom dňa 16.10.2014 je neplatná. Z uvedeného dôvodu potom žalovanému ako veriteľovi na základe tejto dohody nevznikol voči žalobcovi ako dlžníkovi žiadny nárok na plnenie a súd celkové plnenie splátok uhrádzané žalobcom započítal na úhradu splátok zo Zmluvy o revolvingovo úvere zo dňa 16.10.2014.

1.8.1 V ďalšom sa súd zaoberal nárokom žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Predmetom konania je podľa žalobcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vyplývajúci z ustanovenia § 546 Občianskeho zákonníka. Súd preto ako prvé skúmal či sa jedná o bezdôvodné obohatenie a či sú splnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Bezdôvodným obohatením je v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Na základe vyššie uvedeného súd skúmal, aká je reálna výška bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť.

1.8.2 Súd má z dokladu o platbe na úverovú zmluvu č. 8100056391 zo dňa 21.5.2013 preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi celkovú sumu úveru vo výške 1.350 eur (č.l. 19).

Z potvrdenia Prima banka Slovensko, a.s. zo dňa 2.1.2020 (č.l. 102) je preukázané, že žalobca uhradil žalovanému sumu 11,04 eur. Z potvrdenia Sberbank Slovensko, a.s. zo dňa 30.11.2016 (č.l. 102 - strana 2) je preukázané, že žalobca uhradil žalovanému sumu 20,69 eur. Z potvrdení o zrazených zrážkach zo mzdy od BILLA, s.r.o. (č.l. 103 - 117) súd zistil, že uvedená spoločnosť zrazila zo mzdy žalobcu v prospech pohľadávky č. 8500085211 celkovo sumu 2.448,66 eur (29 x 81,99 eur + 70,95 eur). Z vyúčtovania mzdy od BILLA, s.r.o. (č.l. 127) súd zistil, že uvedená spoločnosť zrazila zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného za mesiac 6. roku 2017 sumu 81,99 eur. Žalobca tak uhradil žalovanému celkovo sumu 2.562,38 eur. Na viac potom žalobca uhradil žalovanému sumu 1.212,38 eur (2.562,38 eur - 1.350 eur), ktorá je bezdôvodným obohatením žalovaného. Na základe uvedeného súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi uvedenú sumu titulom bezdôvodného obohatenia. Na vydanie bezdôvodného obohatenia má žalobca právo v zmysle § 451 ods. 1 O.Z.

1.9 O povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi primerané zadostučinenie v sume 1.212,38 eur súd rozhodol v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný vytvorením Zmluvy o revolvingovom úvere a Dohody o poskytovaní služieb a ich uzatvorením so žalobcom, porušil práva a povinnosti ustanovené žalovanému v § 5 ods. 1 ZoOS2007 (uvádzanie nepravdivých údajov o službách), a § 8 ods. 1 písm. d) predmetného zákona (klamlivá obchodná praktika zapríčiňujúca, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie). Žalovaný sa takýmto spôsobom v danom prípade obohatil na úkor žalobcu o sumu 1.212,38 eur, preto je súd názoru, že takáto suma patrí žalobcovi ako primerané finančné zadostučinenie.

1.10 O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok V.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil správne podľa § 255 ods. 1 C.s.p., a vecne potrebu priznania žalobcovi plnej náhrady trov konania vzhľadom na jeho fakticky plný úspech v spore.

1.11 O súdnom poplatku zo žalôb žalobcu rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť titulom súdneho poplatku Slovenskej republiky sumu 245 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VI.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 4 ods. 2 písm. u) ZoSP (zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a vecne potrebou uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok zo žaloby žalovanému z dôvodu oslobodenia žalobcu ako spotrebiteľa domáhajúceho sa ochrany svojho práva od platenia súdnych poplatkov a úspechu žalobcu v konaní o určenie neplatnosti dohody o poskytovaní služieb, ako aj v časti vrátenia bezdôvodného obohatenia sa a nároku na finančné zadostučinenie.

2.1 Rozsudok vo výroku I., II., III. a V. napadol riadnym a včasným odvolaním žalovaný s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby aj vo vyhovujúcej časti, prípadne s návrhom na jeho zrušenie v odvolaní napádaných častiach a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vinniac súd prvej inštancie, že riadnym neodôvodnením svojho rozhodnutia znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a to, že úverová zmluva neobsahuje údaj o RPMN (v dôsledku nezhody zmluvných strán o výške RPMN, keď návrh žalobcu o údají RPMN nie je totožný s akceptáciou tohto návrhu žalovaným) a vec aj nesprávne právne posúdil, keď v tejto súvislosti nesprávne uzavrel, že úverová zmluva je pre chýbajúci údaj o RPMN neplatná (strany úverovej zmluvy sa totiž nemusia respektíve nemôžu dohodnúť o údají RPMN). ZoSÚ2010 ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o RPMN bude dohodnutý. K takémuto záveru dospela aj judikatúra súdov, v zmysle ktorej, hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci konsenzuálne dohodnúť. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k tomu, že k neuzavretiu zmluvy došlo z dôvodu rozdielných údajov RPMN, potom ide o nesprávny a nezákonný záver. Takáto skutočnosť teda nie zákonným dôvodom preto, aby súd mohol prijať prejudiciálny záver o neplatnosti jednotlivých zmlúv a teda následne uvedenú skutočnosť zohľadňovať v kontexte tvrdeného nároku, ako bezdôvodného obohatenia. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani len to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca navrhol údaj o RPMN, nakoľko žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN.

2.2 Rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie je predčasné (súd nemá právoplatne preukázané, že sú splnené zákonné predpoklady pre vznik nároku na finančné zadosťučinenie) a súčasne aj nepreskúmateľné čo do určenia jeho výšky. Z rozsudku totiž žiadnym spôsobom nevyplýva na základe akých dôkazov dospel súd k záveru, že žalovaný v súvislosti s poskytnutím úveru žalobcovi poskytol nepravdivé údaje o službách a dopustil sa klamlivej obchodnej praktiky zapríčínujúcej, že žalobca ako spotrebiteľ urobil rozhodnutie o transakcii, ktoré by inak neurobil.

2.3 Súd v rozsudku nezdôvodnil svoj záver o splnení podmienok prípustnosti určenia neplatnosti dohody o poskytovaní služieb. Zároveň predmetnú dohodu neposúdil podľa jej obsahu, keď najmä nevyhodnotil tie jej časti, ktoré hovoria o tom, že uzavretie dohody o poskytovaní služieb nie je podmienkou pre získanie úveru. Pokiaľ súd svoj záver o tom, že dohoda o poskytovaní služieb je neprijateľná vyvodil len na základe posudzovania výšky odmeny, tento záver nespĺňa zákonné znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa Občianskeho zákonníka.

3.1 Žalobca vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť a priznať mu plnú náhradu trov odvolacieho konania, stotožňujúc sa s názorom súdu prvej inštancie, že na to aby došlo k platnému uzavretiu zmluvy, návrh strany zmluvy na uzavretie zmluvy je potrebné prijať bezpodmienečne v celom jeho rozsahu, nakoľko § 44 ods. 2 veta prvá O.z. nerozlišuje pri definícii nového návrhu medzi podstatnými náležitosťami a inými ako podstatnými náležitosťami, ale kladie dôraz na akékoľvek iné zmeny. Za takúto zmenu je potrebné považovať aj zmenu RPMN (keď návrh obsahuje iný údaj o RPMN ako jeho akceptácia).

3.2 Nedôvodnou je námietkach žalovaného, že nedošlo k naplneniu predpokladov pre vznik práva žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko z konania vyplynulo, že úverová zmluva bola vyhotovená nezákonne s úžernickou úrokovou sadzbou a žalovaný neoprávnene zadržoval finančné prostriedky žalobcu a obmedzoval žalobcu ako spotrebiteľa v bežnom živote. Primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.212,38 eur požadované žalobcom je podľa jeho názoru spravodlivým vyrovnaním ujmy, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a zároveň satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť. Takáto výška zadosťučinenia zároveň primerane sankcionuje žalovaného, ktorý konal v rozpore so zákonom a môže slúžiť na odradenie žalovaného od nekalých praktík. Podobne nedôvodnou námietkou žalovaného je aj námietka, že o priznaní nároku na primerané zadosťučinenie nemožno rozhodnúť v rámci jedného súdneho konania o priznaní nároku na bezdôvodné obohatenie, nakoľko podmienka existencie už právoplatného súdneho rozhodnutia vyhovujúceho spotrebiteľovi nevyplýva priamo z textu § 3 ods. 5 ZoOS2007. Zákonodarca v tomto ustanovení totiž nehovorí o právoplatnom uplatnení, ale iba o úspešnom uplatnení a zužujúci výklad predmetného ustanovenia by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania zakotvenej v článku 17 základných princípov C.s.p, ako to uzavrel aj Krajský súd v Trnave vo svojom rozsudku 25Co 269/2018 zo 14.1.2020.

3.3 Napokon neobstojí ani námietka žalovaného, že sa súd prvej inštancie nezaoberal dôvodmi neplatnosti dohody o poskytovaní služieb, nakoľko opak je pravdou a vyplýva to z bodu 79. odôvodnenia rozsudku. Z predmetného zdôvodnenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že dohodu o poskytovaní služieb vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že obsahuje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu nie je dodané a napokon mu ani nikdy dodané nemusí byť a je zrejmé, že slúžil len záujmu žalovaného ako dodávateľa. Navyše pokiaľ súd dospel k záveru o neplatnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, neplatnou musí byť aj dohoda o poskytovaní služieb ako zmluvný vzťah akcesorický (čo vyplýva aj z obsahu samotnej dohody).

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných

podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovaného sú s časti dôvodné.

5.1 Vychádzajúc zo žaloby žalobcu a jeho vyjadrení počas konania súdu prvej inštancie predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.212,38 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu plnením bez právneho dôvodu a to v časti finančných prostriedkov poukázaných žalobcom žalovanému titulom plnenia zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy nad rámec finančných prostriedkov poskytnutých žalovaným žalobcovi titulom úveru z tej istej zmluvy (vo výške 1.350 eur) z dôvodu, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi bol pre absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí úverovej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. a), i), j), k) a písm. g) ZOSÚ2010) bezúročný a bez poplatkov, ďalej na zaplatenie sumy 1.212,38 eur titulom nároku žalobcu voči žalovanému na primerané finančné zadosťučinenie, nárok žalobcu na určenie neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb uzatvorených medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.10.2014 a napokon nárok žalobcu na určenie, že Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500085211 zo 16.10.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

5.2 Vzhľadom na argumentáciu odvolateľa, predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil (že úverová zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ2010, v dôsledku čoho je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ2010) a pokiaľ žalobca žalovanému titulom splácania úveru čerpaného vo výške 1.350 eur zaplatil sumu 2.562,38 eur, vznikol mu podľa § 458 ods. 1 O.z. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovaného voči žalobcovi z čiastočne neplatného právneho úkonu vo výške 1.212,38 eur (2.562,38 eur - 1.350 eur), ako aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.212,38 eur v zmysle § 3 ods. 5 ZoS2007 a či boli splnené predpoklady pre určenie neplatnosti Dohody a o poskytovaní služieb uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom dňa 16.10.2014.

6.1 Pokiaľ ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia odvolací súd uvádza: Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6.2 Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav uvedený v bodoch 1.2.1 až 1.2.8 tohto rozhodnutia a jeho závery, že v konaní bolo preukázané, že žalobca uzavrel dňa 16.10.2014 so žalovaným úverovú zmluvu č. 8500085211, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru - vo výške 1.500 eur za podmienok zistených súdom prvej inštancie (keď žalovaný reálne vyplatil žalobcovi finančné prostriedky len vo výške 1.350 eur a sumu 150 eur mu zrazil na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru), že žalobca titulom plnenia z tejto zmluvy zaplatil žalovanému celkovo sumu 2.562,38 eur (dňa 2.1.2020 sumu 11,04 eur, dňa 30.11.2016 sumu 20,69 eur, zrážkami zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného sumu 2.530,65 eur) a teda, rozdiel medzi poskytnutými prostriedkami a vrátenými prostriedkami predstavoval ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie sumu 1.212,38 eur.

6.3 Pre rozhodnutie vo veci bolo podstatným, či úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe úverovej zmluvy číslo 8500085211 zo 16.10.2014 bol bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonom vyžadovaných náležitostí pre takúto zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V tejto súvislosti potom odvolací súd uvádza, že vnútroštátny súd, ktorý prejednáva spor týkajúci sa zmluvy o úvere v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, je povinný skúmať ex offio, či bola dodržaná informačná povinnosť stanovená v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, a vyvodit' dôsledky, ktoré podľa vnútroštátneho práva vyplývajú z porušenia tejto informačnej povinnosti.

6.4 Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu 16.10.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 (a), zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, (b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), (d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

6.5 Podľa § 2 písm. l ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (tu pozri aj čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS).

6.6 Podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) ZoSÚ2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (g) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (j).

6.7 V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené (tu pozri aj rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 č. C-377/14, vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a FINWAY a.s.).

6.8 Podľa článku 5.2 Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500085211 zo 16.10.2014 poplatok za poskytnutie úveru je 150 eur.

6.9 Podľa bodu 2.5 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalovaného číslo 8500085211 poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň uzatvorenia zmluvy.

6.10 Podľa výpisu z účtu X. banka, a.s. z 27.4.2017 žalovaný uhradil na účet žalobcu číslo 2612102867 dňa 15.10.2014 sumu 1.350 eur.

6.11 V konaní bolo nesporným, že žalovaný bol na základe uzatvorenej úverovej zmluvy povinný poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500 eur, z ktorého žalovaný časť finančných prostriedkov vo výške 150 eur ešte pred ich vyplatením žalobcovi použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru (tu pozri aj vyjadrenie sa žalovaného k žalobe z 27.12.2017 - číslo listu 25). Žalovaný teda reálne žalobcovi vyplatil v súvislosti s poskytnutím úveru na základe uzavretej úverovej zmluvy sumu len 1.350 eur. Žalobcom predložená úverová zmluva teda podľa názoru odvolacieho súdu okrem iného neobsahovala celkovú výšku spotrebiteľského úveru, ani údaj o RPMN - tento nebol správny, nakoľko pri jeho výpočte žalovaný vychádzal zo sumy úveru vo výške 1.500 eur, hoci žalobcovi reálne poskytol úver len vo výške 1.350 eur (poskytnutý spotrebiteľský úver na jej základe bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 ZoSÚ2010) a tak súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalovanému vznikol nárok na zaplatenie len sumy 1.350 eur (suma vyplatená žalovaným žalobcovi na základe predmetnej úverovej zmluvy). Právny následok ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ2010 totiž znamená v podstate čiastočnú neplatnosť zmluvy o úvere v časti úrokov a poplatkov, takže veriteľ na ne nemá nárok (tu pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisovej značky 1Cdo 238/2017). Plnenie žalobcu žalovanému v rozsahu prevyšujúcom 1.350 eur súd prvej inštancie správne posúdil ako plnenie z čiastočne neplatného právneho úkonu získané žalovaným na úkor žalobcu, na vydanie ktorého vznikol žalobcovi nárok podľa § 451 ods. 2 O.z. Námietky žalovaného o tom, že žalobcovi takýto nárok nevznikol pre potrebu hľadieť na uzatvorenú úverovú zmluvu ako na plne platný právny úkon, z ktorého veriteľovi vznikol aj nárok na úroky a poplatky v nej dohodnuté nemohli obstať. Pre rozhodnutie vo veci bolo nepodstatným, či údaj o RPMN je predmetom dohody zmluvných strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo nie (z vykonaného dokazovania bolo možné jednoznačne prijať záver o tom, že predmetný údaj bol v úverovej zmluve uvedený nesprávne) a preto sa odvolací súd z dôvodu hospodárnosti konania takouto námietkou žalovaného ďalej nezaoberal.

7. Obdobne neobstojí ani námietka žalovaného, že súd prvej inštancie v rozsudku nezdôvodnil svoj záver o splnení podmienok prípustnosti určenia neplatnosti dohody o poskytovaní služieb a že túto dohodu neposúdil podľa jej obsahu a napokon, že svoj záver o tom, že dohoda o poskytovaní služieb je neprijateľná vyvodil len na základe posudzovania výšky odmeny a to pre jej nepravdivosť. Z rozsudku súdu prvej inštancie totiž jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie dôsledne posúdil obsah Dohody o poskytovaní služieb zo 16.10.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným a logicky vysvetlil aj svoj

správny záver o potrebe hľadiť na zmluvné podmienky v nej uvedené ako na neprijateľné, majúce za následok ich neplatnosť (§ 53 ods. 5 O.z.) a následne pre neplatnosť jej podstaty aj neplatnosť dohody ako celku. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na riadne a úplné odôvodnenie záverov súdu prvej inštancie o neplatnosti takýchto zmluvných podmienok na bod 79. rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, že samotná dohoda (vychádzajúc z jej obsahu - práv a povinností v nej dohodnutých - finančného záväzku spotrebiteľa za plnenia, ktoré pre žalobcu ako dlžníka vôbec nie sú potrebné v súvislosti so zmluvným vzťahom vzniknutým na základe úverovej zmluvy a ktoré činnosti logicky a nevyhnutne veriteľ vykonáva vo vlastnom záujme, prípadne plnenia ktoré spotrebiteľovi nie sú vôbec dodané) sledovala len umelé a skryté navýšenie úroku za poskytnutý úver.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že žalovaný ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie nevydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie sa získané na jeho úkor vo výške 1.212,38 eur, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku I. a III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. potvrdil.

9.1 Pokiaľ ide o námietku o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi titulom finančného zadosťučinenia sumu 1.212,38 eur z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia - v zmysle námietok žalovaného nesprávnej aplikácie § 3 ods. 5 ZoOS2007, majúcej za následok predčasné priznanie takýchto práv spotrebiteľovi, odvolací súd uvádza: Podľa § 3 ods. 5 ZoOS2007, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9.2 Citované ustanovenie ZoOS2007 upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená ujma, postačuje úspešné súdne uplatnenie porušenia zákonného práva alebo povinnosti zo spotrebiteľského vzťahu.

9.3 Súd prvej inštancie predmetné ustanovenie ZoOS2007 vyložil tak, že spotrebiteľovi je možné súdom priznať právo na primerané finančné zadosťučinenie už v konaní, v ktorom spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predmetným zákonom a osobitnými predpismi, a nie až následne potom, čo sa takéto rozhodnutie o úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti stalo právoplatným. Odvolací súd sa s takýmto záverom súdu prvej inštancie plne stotožňuje. Ako to vyplýva z textu citovaného ustanovenia, podmienkou pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľom je, aby na súde úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva alebo povinnosti. O úspešnom uplatnení práva na súde je možné hovoriť vtedy, ak žalobe spotrebiteľa súd vyhovel. Ak sa zároveň s uplatnením porušenia práva alebo povinnosti, jednou žalobou uplatňuje i nárok na primerané finančné zadosťučinenie, podľa názoru odvolacieho súdu je možné o týchto nárokoch rozhodnúť súčasne, bez toho, aby výrok o porušení práva predtým nadobudol právoplatnosť. Podmienka existencie už právoplatného súdneho rozhodnutia vyhovujúceho spotrebiteľovi, totiž priamo z textu cit. ust. § 3 ods. 5 ZoOS2007 nevyplýva, zákonodarca nehovorí o právoplatnom uplatnení, ale iba o úspešnom uplatnení (ako to správne namietal žalobca). Zužujúci výklad cit. ust. by bol aj v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania zakotvenou v čl. 17 základných princípov C.s.p.. Ak totiž súd v konaní posudzuje porušenie práv a povinností zakotvených v normách na ochranu spotrebiteľa, získa zároveň i podklady pre rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia. Trvať na ďalšom osobitnom súdnom konaní až po právoplatnom rozsudku o porušení práv a povinností ustanovených normami na ochranu spotrebiteľa, by viedlo k zbytočnému navyšovaniu súdnych sporov,

zaťažovaní strán, zvyšovaní trov. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keďže žalobca si v tomto konaní úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva alebo povinnosti, základný predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia teda splnený bol.

9.4 Na priznanie tohto peňažného zadosťučinenia nie sú zákonom stanovené žiadne špeciálne podmienky, avšak takto priznaná náhrada musí byť odôvodnená čo do základu a výšky a voľná úvaha súdu musí byť preskúmateľná. Primerané zadosťučinenie môže pozostávať z náhrady morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, kedy spotrebiteľ musel trpieť, keďže nie vždy vrátením neoprávnených zaplatených finančných prostriedkov sa všetko zhojilo.

9.5 Nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie takéto odôvodnenie neobsahuje (ako to správne namietal v odvolaní žalovaný), odvolací súd postupom podľa § 383 ods. 3 C.s.p. dopĺňa, že v danom prípade žalovaný porušil svoje povinnosti dodávateľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) a j) ZoSÚ2010 o spotrebiteľských úveroch tým, že zmluva ním pripravená neobsahovala zákonom stanovené náležitosti. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi postupoval v rozpore so zákonom, používal nekalé obchodné praktiky a neplatné zmluvné podmienky, pričom zrážkami zo mzdy zastavenými až na základe neodkladného opatrenia súdu, zobrať nedôvodne od žalobcu nemalú sumu 1.212,38 eur nad rámec jeho zákonnej povinnosti, ktorej sa žalobca domohol v cca 3 roky trvajúcom súdnom konaní. Bezdôvodné obohatenie tak takmer o 100% prevyšovalo rozsah toho, na čo vznikol žalovanému od žalobcu nárok. Na posúdenie výšky finančného zadosťučinenia mal vplyv rozsah zásahu do práv žalobcu, keď na jeho strane v súvislosti s konaním žalovaného vznikli nepriaznivé ekonomické dôsledky, keď bezdôvodné obohatenie malo negatívny dopad na jeho ekonomickú situáciu a zabezpečovanie potrieb rodiny, nepochybne vyvolalo u neho stresovú situáciu, psychické vypätie, stav neistoty a obavy z budúcnosti.

9.6 Odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom tak dospel k záveru, že porušenie práv a povinností žalovaným ustanovených osobitnými predpismi na ochranu spotrebiteľa bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi obmedzením jeho komfortu vo všetkých oblastiach života, najmä však vo finančnom obmedzení, ktoré žalobcovi neoprávnenými pláťbami v prospech žalovaného vznikli. Pri posudzovaní samotnej výšky primeraného finančného zadosťučinenia bolo nevyhnutné zohľadniť aj to, že žalovaný síce porušil svoje povinnosti dodávateľa, avšak sankcionovaný je už tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, má teda nárok iba na vrátenie sumy vo výške poskytnutého úveru a žalobca tým získal predmetný úver bezplatne. Na druhej strane je však potrebné zohľadniť vyššie popísanú ujmu na strane žalobcu, ktorý musel pristúpiť k niekoľkoročnému súdному vymáhaniu svojej pohľadávky a čeliť aj opakovanému nátlaku žalobcom poverenej spoločnosti Creditexpress (ktorá ho opakovane - 8x vyzývala na splatenie neexistujúceho dlhu), čím utrpel psychické napätie a stres, malo to nepriaznivý dopad na jeho finančnú situáciu a obstarávanie potrieb jeho rodiny, ktorú skutočnosť ani nie je potrebné iným spôsobom dokazovať. Po zhodnotení všetkých popísaných okolností dospel odvolací súd k záveru, že primeraným finančným zadosťučinením pre žalobcu je suma 500 eur (cca 40% zo sumy bezdôvodného obohatenia žalovaného). Súdom prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie vo výške 1.212,38 eur sa odvolaciemu súdu vzhľadom na popísané okolnosti daného prípadu, keď priznané zadosťučinenie je rovné výške bezdôvodného obohatenia získaného žalovaným, javí ako neprimerane vysoké.

9.7 S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia s použitím ust. § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť poskytnúť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú

rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 O.s.p.), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

11.1 V zmysle § 396 ods. 1 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

11.2 V zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11.3 V zmysle § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11.4 Keďže v tomto prípade došlo rozhodnutím odvolacieho súdu k čiastočnej zmene rozhodnutia prvoinštančného súdu, v zmysle cit. § 396 ods. 2 C.s.p. bolo povinnosťou odvolacieho súdu rozhodnúť o náhrade trov konania na súde prvej aj druhej inštancie. Podľa výsledku odvolacieho konania žalobca mal napokon v konaní (prvoinštančnom i odvolacom) úspech len čiastočný. Z celkom štyroch uplatnených nárokov mal žalobca plný úspech v nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia t.j. 25% z celku (100 : 4 = 25), čiastočný vo finančnom zadosťučinení v rozsahu 10,31% (uplatnené 1.212,38 eur, priznané 500 eur, t.j. úspech 41,24% z 25%), o neplatnosť dohody o poskytovaní služieb plný úspech 25% a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy úspech 23,75% (95% z 25%) (súd totiž vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia a ak zamietol spoločne prejednanú žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru len pre jej nadbytočnosť, avšak zo záveru o bezúročnosti úveru vychádzal, neúspech žalobcu bolo potrebné posúdiť len ako neúspech v nepatrnej časti, teda vo výške 5% - rozs. NS ČR 21Cdo 3918/2015), jeho celkový úspech bol 84,06% a neúspech 15,94%, u žalovaného potom opačne. Pomerný úspech úspešnejšieho žalobcu tak predstavuje 68,12% (84,06 - 15,94). Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 C.s.p. odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil, pričom bolo potrebné zohľadniť aj to, že žalobca bol v priebehu celého konania zastúpený advokátom. Odvolací súd preto vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu 68,12% trov celého konania.

12. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).